

ระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

ว่าด้วยการไต่สวนสาธารณะ

พ.ศ. ๒๕๖๘

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยการไต่สวนสาธารณะ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ วรรคสอง มาตรา ๒๖ และมาตรา ๒๗ (๕) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติจึงออกระเบียบไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยการไต่สวนสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๖๘”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกระเบียบคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่าด้วยการตรวจสอบการละเมิดสิทธิมนุษยชนโดยวิธีการไต่สวนสาธารณะ พ.ศ. ๒๕๖๖

ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ

“การไต่สวนสาธารณะ” หมายความว่า การรับฟังข้อมูล ข้อเท็จจริง รวมทั้งความคิดเห็นจากผู้เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมสาธารณะ เพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนอย่างเป็นระบบ หรือป้องกันมิให้เกิดสถานการณ์อันมีผลกระทบต่อสิทธิมนุษยชนในวงกว้าง

มาตราที่อ้างถึงในระเบียบนี้ ให้หมายถึงมาตราของพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐

ข้อ ๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๒๖ คณะกรรมการอาจมีมติให้นำกระบวนการไต่สวนสาธารณะมาใช้ประกอบการดำเนินการ ในกรณีที่เห็นว่าการได้มาซึ่งข้อเท็จจริงเรื่องใดมีความจำเป็นต้องได้ข้อมูลที่รอบด้าน และเพื่อประโยชน์ในการส่งเสริมและคุ้มครองสิทธิมนุษยชนอย่างเป็นระบบ หรือป้องกันมิให้เกิดสถานการณ์อันมีผลกระทบต่อสิทธิมนุษยชนในวงกว้าง

ข้อ ๖ เมื่อคณะกรรมการมีมติให้นำการไต่สวนสาธารณะมาใช้ ให้สำนักงานจัดทำขอบเขตการดำเนินการเพื่อขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการ โดยอย่างน้อยต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

(๑) ความเป็นมา

(๒) เป้าหมายการดำเนินการ

- (๓) ประเด็นการไต่สวนสาธารณะ
- (๔) ข้อกฎหมายและหลักสิทธิมนุษยชน
- (๕) ผู้มีส่วนได้เสีย
- (๖) ขั้นตอนและวิธีดำเนินการ
- (๗) ระยะเวลาดำเนินการ
- (๘) งบประมาณ
- (๙) เจ้าหน้าที่สำนักงานผู้รับผิดชอบ

ข้อ ๗ การไต่สวนสาธารณะให้ดำเนินการโดยเปิดโอกาสให้มีการชี้แจงข้อมูล ข้อเท็จจริง อภิปราย ตอบข้อซักถาม หรือแสดงความคิดเห็นจากประชาชนหรือผู้เกี่ยวข้องโดยเปิดเผยต่อสาธารณะ และอาจใช้วิธีการดังต่อไปนี้ร่วมด้วยก็ได้

- (๑) การแสวงหาข้อเท็จจริงจากบุคคลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- (๒) การรับฟังความเห็นจากพยานผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ทรงคุณวุฒิ
- (๓) การลงพื้นที่รับฟังข้อเท็จจริง
- (๔) การจ้างบุคคลหรือสถาบัน หรือการแต่งตั้งคณะกรรมการ ตามมาตรา ๒๙
- (๕) การอื่นใดเพื่อประโยชน์ในการไต่สวนสาธารณะ

ข้อ ๘ ให้จัดทำรายงานเสนอคณะกรรมการภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ไต่สวนสาธารณะเสร็จสิ้น

รายงานตามวรรคหนึ่ง อย่างน้อยต้องมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

- (๑) ข้อเท็จจริงที่ได้จากการไต่สวนสาธารณะ
- (๒) ข้อกฎหมายและหลักสิทธิมนุษยชนที่เกี่ยวข้อง
- (๓) ความเห็นพร้อมด้วยเหตุผลที่มีความเห็นดังกล่าว
- (๔) ข้อเสนอแนะมาตรการหรือแนวทางต่อรัฐสภา คณะรัฐมนตรี หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

เมื่อคณะกรรมการมีมติเห็นชอบรายงานตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้สำนักงานจัดทำรายงานให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่คณะกรรมการมีมติดังกล่าว

รายงานตามข้อนี้ ให้เป็นไปตามแบบที่คณะกรรมการกำหนด

ข้อ ๙ ให้สำนักงานแจ้งรายงานไปยังผู้เกี่ยวข้องตามข้อ ๘ วรรคสอง (๔) ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ดำเนินการตามข้อ ๘ วรรคสาม เสร็จสิ้น

ข้อ ๑๐ ระยะเวลาตามระเบียบนี้ คณะกรรมการอาจขยายได้ตามที่เห็นสมควร ทั้งนี้ให้คำนึงถึงความจำเป็นและประโยชน์ของการไต่สวนสาธารณะ

การขอขยายระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้สำนักงานแสดงเหตุผลและความจำเป็นเพื่อขอขยายระยะเวลาต่อคณะกรรมการประกอบการพิจารณา

ข้อ ๑๑ ให้ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติรักษาการตามระเบียบนี้
ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้คณะกรรมการเป็นผู้วินิจฉัยชี้ขาด
คำวินิจฉัยของคณะกรรมการให้เป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๑๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๘

พรประไพ กาญจนรินทร์

ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ